

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Ostályozás

303.31

Szerző:

Hely

Cím: *A negyven budapesti középiskolában
63,9% keresztény és 36,1% izraelita tanult.*

Idő

"1922"

Forrás:

Uj Nemzedék.

Szemé:

573:312.97 "1922"

Bp.

1922. 8. 6

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

A negyven budapesti középiskolában 63,9% keresztény és 36,1% izraelita tanult

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Most jelent meg a budapesti tanterület generális értesítője *Pintér Jenő* főigazgató szerkesztésében. A vaskos füzet nemcsak azért érdekes olvasmány, mert rajta keresztül bepillanthatunk a főváros középiskoláinak kulturális életébe, nemcsak értékes cikkeket találunk benne Budapest iskoláinak multjáról, fontos pedagógiai kérdésekről, hanem a statisztikai adatok tömkelegéből csattanós választ kapunk sok mostanában annyiszor hánytorgatott kérdésre. Ezek a számok minden ujságcikknél és képviselőházi interpellációnál hatásosabban beszélnek, mert bennök a le nem tagadható, párt- és faji érdekből félre nem magyarázható tiszta igazság nyilvánul meg. Ugyanezek az adatok gondolkodóba ejthetik a keresztény magyar társadalmat is, hogy

ha a keresztény nemzeti politika csak ennyit bírt elérni az iskolai kultúra terén, akkor kissé lassított tempóban ugyan, de voltaképpen ugyanabban az irányban haladunk, ahova már rohamlépésekben sodródtunk 1919-ig.

Meglepődve olvassuk a füzetben, hogy Budapestnek egymagának 40 középiskolája van, melyek közül 37 fiú-, 13 leányiskola. Tehát egyharmad része a Csonka-Magyarországon levő összes középiskoláknak! Ezekbe az iskolákba az elmúlt évben beiratkozott 18.878 nyilvános tanuló és pedig kétharmad részben fiúk, egyharmad részben leányok. A nyilvános tanulók közül

keresztény 63,9 százalék
izraelita 36,1 százalék.

Vagyis a tanulóknak több mint harmadrésze izraelita. Ha csak a leánygimnáziumok arányszámát nézzük, ott még megdöbbentőbb a helyzet, mert azokban az intézetekben

izraelita 42 százalék.

Kérdjük, lehet-e ezek után numerus claususról beszélni, handabandázni? Hát nem elég az izraelitáknak az iskolákban 42 százalék?! Nem elég annyi sem, hogy Budapesten az állam az iskoláknak több mint egyharmad részét, pontosabban 40 közül 16-ot zsidó polgárainak gyermekei számára tart fenn? Holott ezeknek

az iskoláknak főtartásához az ország lakosságának csak 6 százaléknyi zsidósága járul hozzá.

Ha ezeknek az adatoknak birtokában még akadhat izraelita, aki numerus clausus-ról panaszkodik a külföldi lapokban vagy itthon, arról joggal föltehető, hogy nem kevesebbet, mint impériumot követel fajtája számára ebben az országban. Miért nem mondják ezt meg őszintén?!

A numerus clausus nem politikai, hanem fajvédelmi és kulturális érdek, amiről nem mondunk le, sőt annak továbbfejlesztését követeljük.

Ha Európa bármely országában a mienkhez hasonló százalékban özonlené el a zsidóság az iskolákat, egészen bizonyos, hogy ott is a numerus clausus védelméhez folyamodnának. Kérdezzék ezt meg liberális lapjaink és képviselőink a művelteknek és demokratikusoknak dicsőített né-

met, angol és francia sajtótól és társadalomtól. De kulturális, sőt financiaális érdek is a numerus clausus, amit kézzelfoghatóan bizonyít a főigazgatói értesítő következő szomorú adata:

a mai rettentő nehézségek között vergődő magyar államkincstár minden egyes középiskolai tanulóra 6200 korona 50 fillért fizet rá!

Lehet-e ilyen viszonyok között józanul arra gondolni, hogy ismét szabad utat engedjünk annak a tulsufaltságnak, mely elő nagynehezen némi korlátot állítottunk? Itália földjén bizonyára nem hiányzik sem kultúra, sem demokrácia és mégis ott a mienknél sokkal szigorubb rosta alá veszik a középiskolába jelentkező tanulókat.

Sokat irtak az elmúlt évben a középiskolai felvételi vizsgálatról, sőt ajabban annak eltörlését követelik, mert ebben látják a középiskolákra nézve a numerus clausus végrehajtó eszközét. Nekünk mindegy, bárminek is tekintik a tuloldal ezt a vizsgálatot, mi ragaszkodunk hozzá, mert üdvösnek tartjuk fajvédelmi és kulturális okokból. Ily módon legalább meg tudjuk akadályozni, hogy szerény, de tehetséges magyar fiukat kiszorítsanak az iskolából kevésbé tehetséges, de törtetőbb zsidó fiúk. Ha pedig azzal hozakodnának elő, hogy a fölvételi vizsgálaton visszaszorítják a jóval nagyobb képességű zsidó fajt a magyarral szemben, ezeknek emlékeze-

tükbe idézzük *Riedl* Frigyesnek, a liberális oldalon különösen kegyelt tudósunknak a minap közölt jegyzeteit. *Riedl* megfelelt nekik nemcsak arra, hogy tehetségesebb-e csakugyan a zsidó faj másnál, hanem arra is, hogy miben tehetséges. *Riedl* szavai a mi álláspontunkat erősítik.

Ismételjük,

a legelszántabban ragaszkodunk úgy a numerus clausus-hoz, mint a középiskolai felvételi vizsgálat-hoz.

Csak ezzel az egyetlen móddal tudjuk megvalósítani azt a célunkat, hogy a magyarság a szellemi életpályákon is elfoglalhassa uralkodó helyzetét, *amelyhez szellemi fölényénél és többségi arányszámánál fogva is joga van.* Ez az ország Magyarország és a vezető szerepet az intelligens pályákon sem engedjük kezünkől kicsikarni, még a demokrácia nevében sem, mert nekünk csakis keresztény és magyar — és nem intercacionális demokrácia kell. Nem mulaszthatjuk el ez alkalommal azt sem, hogy ezeket az adatokat *nyomatékosan* figyelembe ne ajánljuk a jelenlegi vallás- és közoktatásügyi miniszter urnak.